

Gewijzigde Gemeenschappelijke Regeling

Omgevingsdienst Brabant Noord (ODBN)

Toelichting

*Gewijzigde gemeenschappelijke Regeling
Omgevingsdienst Brabant Noord (ODBN) 2019*

Algemeen

In 2013 is de Omgevingsdienst Brabant Noord opgericht. De Omgevingsdienst Brabant Noord is een gemeenschappelijke regeling in de vorm van een openbaar lichaam. In de gemeenschappelijke regeling is vastgelegd dat minimaal de basistaken zoals vastgelegd in het Besluit omgevingsrecht worden ingebracht en dat afspraken kunnen worden gemaakt over het inbrengen van verzoektaken. De omgevingsdienst krijgt de voor haar taken benodigde middelen en voldoet operationeel aan de eisen die landelijk zijn gesteld. Het openbaar lichaam wordt gevormd door (inmiddels) 16 gemeenten en de provincie Noord-Brabant.

De Omgevingsdienst Brabant Noord is voortgekomen uit het Regionaal Milieubedrijf Brabant Noordoost. Dit was een regeling waaraan naast de colleges ook de gemeenteraden van de verschillende gemeenten deelnamen. Bij de omvorming tot de Omgevingsdienst Brabant Noord zijn de gemeenteraden uitgetreden en de colleges van de Meierij-gemeenten en de provincie Noord-Brabant toegetreden. Bij de oprichting van de omgevingsdienst is afgesproken dat de gemeenten die participeerden in het Regionaal Milieubedrijf de taken die daar werden afgenomen zouden blijven afnemen bij de omgevingsdienst.

Met de naamswijziging is uitdrukking gegeven aan de wens van het algemeen bestuur om een doorontwikkeling mogelijk te maken waarbij diverse taken uit het omgevingsrecht, en op het gebied van de fysieke leefomgeving, op verzoek van een of meerdere gemeenten kunnen worden geleverd. De omgevingsdienst voert de landelijke basistaken uit, verzoektaken en een beperkte aantal oud-RMB taken. Andere partners zoals de waterschappen kunnen desgewenst toetreden tot de omgevingsdienst.

Aanleiding wijziging GRODBN

De aanleiding voor de wijziging van de GRODBN is drieledig:

1. De inwerkingtreding van de nieuwe Wet gemeenschappelijke regelingen (WGR) per 1 januari 2015;
2. De wens een betere bestuurlijke – en financiële scheiding aan te brengen tussen de verschillende taken;
3. De wens om de taak afvalinzameling, die nu is belegd in de bestuurscommissie BCA, in een aparte GR onder te brengen.

Ad 1.

Op 12 augustus 2014 is de 'Wet tot wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen en een aantal andere wetten in verband met de dualisering van het gemeente- en provinciebestuur en de invoering van een bedrijfsorganisatie met rechtspersoonlijkheid, alsmede regeling van diverse andere onderwerpen' ("Wetswijziging") in het Staatsblad gepubliceerd (Stb. 2014, 306). Deze wetswijziging is op 1 januari 2015 in werking getreden. De Wet gemeenschappelijke regelingen is op een aantal punten veranderd.

De nieuwe WGR voorziet allereerst in een uitgebreide en zelfstandige regeling van voor gemeenschappelijke regelingen belangrijke onderwerpen zoals bevoegdhedenverdeling (waaronder privaatrechtelijke vertegenwoordiging), delegatie, taakverwaarlozing, berichtgeving en raad, en bekendmaking van besluiten die algemeen verbindende voorschriften inhouden.

Een andere belangrijke wijziging is de versterking van de controlerende positie van de gemeenteraad, provinciale staten en het algemeen bestuur. De wijziging kan gedeeltelijk geplaatst worden in het licht van de geuite kritiek op de democratische legitimatie van gemeenschappelijke regelingen. (Zie voor deze kritiek: Kamerstukken II, vergaderjaar 2005-2006, 30 300 VII, nr.4; Democratische legitimatie intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, uitgave van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Den Haag 2005, p. 16-18.) Een actievere rol van de gemeenteraad, provinciale staten en een grotere nadruk op het primaat van het algemeen bestuur – dat verantwoording aflegt aan de gemeenteraad en provinciale staten – zijn manieren om problemen met democratische legitimiteit mogelijk te ondervangen.

Deze wetswijziging maakte het noodzakelijk de gemeenschappelijke regeling ODBN te wijzigen.

Ad 2.

Bij de oprichting van de GRODBN was beoogd een strikte financiële en bestuurlijke scheiding aan te brengen in verband met de uitvoering van de verschillende taken. Deze scheiding kwam onvoldoende tot uitdrukking in de tekst van de gemeenschappelijke regeling waardoor in de praktijk onduidelijkheid

ontstond.)Omtrent de juridische en financiële verankering van de voormalig-RMB taken is een onderzoek uitgevoerd. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen de Bestuurscommissie Afvalinzameling Land van Cuijk en Boekel (BCA) en de overige voormalig-RMB taken. Door middel van het opstellen van een nota reserves en voorzieningen is de status van de verschillende taken helder gemaakt en wordt een beeld geschetst van de reserves en voorzieningen die geheel of gedeeltelijk kunnen vrijvallen. In de gewijzigde GRODBN zijn de voormalig RMB taken die niet meer worden uitgevoerd binnen de GR geschrapt.

Ad 3.

De gemeenten van het Land van Cuijk en de gemeente Boekel waren de enige gemeenten die hun taken op het gebied van afvalinzameling hadden ondergebracht bij de GRODBN . Om een bestuurlijke scheiding aan te brengen was door het algemeen bestuur een bestuurscommissie ingesteld ten behoeve van de uitvoering van de afvalinzameling. Ondanks de constructie van een bestuurscommissie is een strikte financiële afscheiding niet mogelijk omdat altijd sprake is van één begroting voor de hele ODBN. Door de betrokken gemeenten is de keuze gemaakt om een aparte gemeenschappelijke regeling op te richten voor de taak afvalinzameling. Het feit dat sprake is van een wijziging in de taken is één van de redenen waardoor het noodzakelijk is de gemeenschappelijke regeling aan te passen.

Relatie gemeenschappelijke regeling en werkprogramma's

Er is bewust gekozen voor een gemeenschappelijke regeling, waarin de van belang zijnde zaken in hoofdlijnen worden geregeld, om te voorkomen dat bij veranderingen in de manier van werken van de omgevingsdienst telkenmale de regeling moet worden aangepast. Ook heeft in dat verband de overweging, dat met iedere individuele deelnemer apart bilaterale afspraken gemaakt moeten kunnen worden over de af te nemen taken, een rol van betekenis gespeeld om in de gemeenschappelijke regeling niet alles in detail te regelen. Wel moet de tekst van de regeling voldoende zijn om de rechten en verplichtingen van de deelnemers naar elkaar toe tot zijn recht te laten komen. De kaderregeling zoals die voorligt voldoet aan dat criterium.

Jaarlijks worden met iedere deelnemer afspraken gemaakt over de diensten die door de omgevingsdienst aan die deelnemer geleverd moeten worden. Deze afspraken worden vastgelegd in werkprogramma's. De rechten en plichten van de omgevingsdienst en de deelnemers met betrekking tot de levering van diensten en producten worden vastgelegd in algemene leveringsvoorwaarden die door het algemeen bestuur worden vastgesteld.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1:

Dit artikel bevat een aantal definities dat voor zich spreekt.

Artikel 2:

Er is sprake van een gemeenschappelijke regeling in de vorm van een openbaar lichaam. Dit is per 1 januari 2018 de voorgeschreven rechtsvorm voor de omgevingsdiensten. Een openbaar lichaam is de meest vergaande vorm van samenwerking op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen (WGR). Een openbaar lichaam heeft rechtspersoonlijkheid en is daardoor zelfstandig bevoegd om rechten en plichten aan te gaan. Aangezien sprake is van zogenaamd 'geleed bestuur' (er is een algemeen bestuur, een dagelijks bestuur en een voorzitter) kunnen er vergaande bevoegdheden worden neergelegd bij het openbaar lichaam.

Artikel 3:

In het derde lid is de doelstelling van het openbaar lichaam beschreven. De doelstelling lijkt op het eerste gezicht 'ruim' geformuleerd, maar sluit op deze wijze optimaal aan bij de mogelijke taken en werkzaamheden die de omgevingsdienst gaat verrichten. Het gaat om werkzaamheden op het terrein van de fysieke leefomgeving. Dat wil zeggen dat milieutaken worden uitgevoerd in het kader van de basistaken voor gemeenten, maar ook Wabo-brede taken in het kader van de basistaken voor de provincie. De term fysieke leefomgeving komt daaraan tegemoet. Ook kunnen Wabo-brede taken als verzoektaak voor gemeenten worden uitgevoerd. Kortom, de aanduiding 'fysieke leefomgeving' sluit alle mogelijke werkzaamheden in zich. De omgevingsdienst is een gemeenschappelijke regeling op publiekrechtelijke leest geschoeid en in die zin verlengd lokaal en provinciaal bestuur. Alle opdrachtgevers zijn mede-eigenaar en bestuurlijk vertegenwoordigd. Uiteindelijk worden de werkzaamheden verricht met het oog op een 'hoger' gelegen doel en dat is een bijdrage leveren aan een schone en veilige leefomgeving. Er worden bij deze regeling geen bevoegdheden overgedragen aan de gemeenschappelijke regeling. De omgevingsdienst verricht met name adviserende, ondersteunende en voorbereidende werkzaamheden. De mogelijkheid om bevoegdheden te mandateren is expliciet opgenomen in artikel 6 van de GR.

Hoofdstuk 2 Taken en bevoegdheden

Artikel 4:

Het Landelijk Basistakenpakket was in eerste instantie het resultaat van het overleg van het ministerie van Infrastructuur en Milieu, het IPO en de VNG. Inmiddels is met ingang van 14 april 2016 de Wet Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving (Wet VTH) in werking getreden (Stb. 2015, 521). In deze Wet is het basistakenpakket van de omgevingsdiensten wettelijk vastgelegd. In de vorige gemeenschappelijke regeling was ervoor gekozen om het basistakenpakket inhoudelijk te vermelden in een bijlage. Aanpassing van deze bijlage kon, als daar aanleiding toe bestond, eenvoudig geschieden door het algemeen bestuur, dan wel door of vanwege wet – en regelgeving. Door de inwerkingtreding van de Wet VTH is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) gewijzigd.

Ook is met ingang van 1 juli 2017 de Algemene maatregel van bestuur, het Besluit verbetering vergunningverlening, toezicht en handhaving (Stb. 2016, 139) in werking getreden. Dit heeft geleid tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht. Hierdoor kan bijlage 1 bij deze regeling komen te vervallen, omdat een vergelijkbare bijlage nu is opgenomen in bijlage IV, behorende bij artikel 7.1, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht.

In het tweede lid is alvast een dynamische verwijzing opgenomen naar de nog in werking te treden Omgevingswet. De Wabo met bijbehorende regelgeving zal opgaan in de Omgevingswet met bijbehorende regelgeving.

In het derde lid wordt gesteld dat tot de Basistaken ook de taken behoren die nodig zijn voor een vergunning. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld de beoordeling van een bijgevoegd geluidrapport, luchtrapport, geurrapport, veiligheidsonderzoek, bodemonderzoek of MER- (beoordelings)rapport. Ook in het kader van toezicht of de follow-up van een vergunning worden rapporten beoordeeld. Ook deze werkzaamheden behoren tot het Basistakenpakket. De provincie voert specialistische werkzaamheden uit op alle milieubelastende thema's en compartimenten ten behoeve van het VTH-domein.

Artikel 5:

Het eerste lid regelt dat naast de basistaken de omgevingsdienst ook taken op het gebied van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH) die hier niet toe behoren kan verrichten op verzoek van een of meer deelnemers. Voorbeelden hiervan zijn de meest eenvoudige inrichtingen (meldingsplichtige-, mededelingsplichtige inrichtingen). Andere voorbeelden zijn de Wabovergunningen waarvoor de gemeenten bevoegd gezag zijn anders dan de voormalige vergunningen ingevolge de Wet milieubeheer (bouwvergunningen, reclamevergunningen, inritvergunningen, kapvergunningen, sloop- vergunningen).

Onder de werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid vallen onder meer adviserende en ondersteunende taken op het gebied van de fysieke leefomgeving. Hierbij kan gedacht worden aan het verrichten van allerlei milieuonderzoeken ten behoeve van planvorming en bestemmingsplannen in gemeenten (gemeentelijke initiatieven).

In het bijzonder is voor uitvoering van VTH-taken specialistische kennis nodig op het gebied van juridische vraagstukken en procedures, fijn stof, geur, bodem, geluid, lucht, archeologie, externe veiligheid, ruimtelijke ordening, energie, afval, communicatie, water, e.d. Deze kennis is ook noodzakelijk voor een integrale aanpak van complexe vraagstukken op het gebied van de fysieke leefomgeving. Overheden worden daar steeds vaker mee geconfronteerd.

Artikel 5A:

In dit artikel worden de collectieve taken als een bijzondere vorm van basis- of verzoektaken beschreven. De bijzonderheid wordt gedefinieerd door het collectief opdrachtgeverschap. De beschrijving van het begrip 'collectieve taken' komt voort uit een bestuurlijke wens. In het tweede lid is geregeld dat besluitvorming over de collectieve taken plaatsvindt bij de behandeling van de begroting. Dit betekent dus ook dat de reguliere regels rondom besluitvorming hierop van toepassing zijn (volstreekte meerderheid ten aanzien van het onderwerp en gekwalificeerde meerderheid ten aanzien van de begroting.)

Artikel 6:

Ten aanzien van omgevingsdiensten is wettelijk vastgelegd dat bevoegdheden vanuit de deelnemers alleen kunnen worden gemandateerd. Dat wil zeggen dat de provincie en de gemeenten altijd bevoegd gezag zijn en verantwoordelijk blijven voor de taken die in de omgevingsdienst worden uitgevoerd. De GR laat de mogelijkheid open om er op enig moment voor te kiezen om het nemen van besluiten te mandateren aan de omgevingsdienst. Als gekozen wordt voor mandatering van bevoegdheden dan geschiedt dit aan het algemeen bestuur, hetgeen in overeenstemming is met artikel 33 van de WGR. Het algemeen bestuur heeft de mogelijkheid om ondermandaat te verlenen aan het dagelijks bestuur of bijvoorbeeld aan de directeur.

Artikel 7:

Afspraken over de af te nemen producten en diensten worden vastgelegd in een werkprogramma dat jaarlijks wordt vastgesteld. Het betreft hier afspraken op detailniveau.

Bij de levering en het afnemen van deze producten en diensten worden algemene leveringsvoorwaarden in acht genomen die door het algemeen bestuur worden opgesteld en voor alle deelnemers hetzelfde zijn. In de algemene leveringsvoorwaarden moet een regeling worden opgenomen voor het betalen van frictiekosten in het geval minder producten en diensten worden afgenomen dan in het werkprogramma is afgesproken.

Het werken met algemene voorwaarden komt in de plaats van het sluiten van een dienstverleningsovereenkomst met de afzonderlijke deelnemers. Door algemene voorwaarden vast te stellen, zonder de noodzaak tot ondertekening van een overeenkomst, wordt beter uitgestraald dat deze voorwaarden uniform voor alle deelnemers worden toegepast. Gewenste aanpassingen in de leveringsvoorwaarden kunnen ook eenvoudiger worden doorgevoerd bij besluit van het algemeen bestuur.

Artikel 8:

Hier zijn bedoeld de incidentele opdrachten, die niet worden vastgelegd in een jaarlijks werkprogramma. Denkbaar is dat de omgevingsdienst werkzaamheden verricht voor een andere uitvoeringsdienst als er sprake is van specialisatie of tijdelijke bezettingsproblemen. Denkbaar is ook dat niet deelnemende gemeenten of provincies ad hoc taken wegleggen bij de omgevingsdienst. Het uitvoeren van deze opdrachten kan ondersteunend werken voor de bedrijfsvoering. Geregeld is dat het algemeen bestuur uit hoofde van de budgetverantwoordelijkheid aard en omvang van de externe dienstverlening jaarlijks bepaalt.

De omvang van deze werkzaamheden voor derden mag op grond van Europese aanbestedingsregelgeving niet meer bedragen dan 10%. Het algemeen bestuur zal een "governance document protocol" vaststellen waarin het kader en de reikwijdte van de werkzaamheden voor derden worden beschreven.

Hoofdstuk 2A Taken voormalig Regionaal Milieubedrijf Brabant Noordoost

Artikel 9:

De bestaande regeling voor eerbiediging van de voormalige RMB-taken is deels overgenomen voor zover deze taken nog voortgezet worden. Via een opgestelde nota reserves en voorzieningen is de status van de taken die voortkomen uit de gemeenschappelijke regeling Regionaal Milieubedrijf inzichtelijk gemaakt en zijn voorstellen gedaan om een en ander financieel en organisatorisch af te handelen. De besluitvorming over deze ontvlechting staat in feite los van de juridische regeling die is opgenomen in hoofdstuk 2A. In dit hoofdstuk zijn sommige taken geschrapt omdat deze feitelijk niet meer worden uitgevoerd. Andere taken (afvalverwerking en sanering verkeerslawaaï) moeten worden voortgezet. De wijze waarop voortzetting dient plaats te vinden is hier geregeld. Artikel 9a heeft betrekking op afvalverwerking en beperkt zich tot de nazorg voor de voormalige stortplaats Voorste Heide in Oss en toezicht- en handhavingsactiviteiten voor de stortplaats Haps. Het feit dat deze taak is opgenomen in de GR ODBN impliceert dat de ODBN verantwoordelijk blijft voor financiële lasten die met deze taak samenhangen.

Artikel 9b heeft betrekking op sanering verkeerslawaaï. Het gaat hier om afronding van reeds in gang gezette trajecten inzake de besteding van ISV-middelen. In tegenstelling tot de taak die genoemd wordt in artikel 9a heeft deze taak een aflopend karakter.

Hoofdstuk 3 Bestuursorganen

Artikel 10:

Op grond van artikel 12, eerste lid, WGR heeft een openbaar lichaam in ieder geval drie bestuursorganen: een algemeen bestuur, een dagelijks bestuur en een voorzitter. Een bestuurscommissie is niet verplicht maar kan door het algemeen bestuur worden ingesteld als de regeling in deze mogelijkheid voorziet (artikel 25 WGR). Een bestuurscommissie is ook een bestuursorgaan.

Artikel 11:

De gemeenschappelijke regeling ODBN is een zogenaamde 'collegeregeling'. Dit is een regeling die is aan gegaan door de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten en gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant. De WGR bepaalt in artikel 13, zesde lid, dat het algemeen bestuur van een 'collegeregeling' bestaat uit leden die per deelnemende gemeente/provincie door het college uit hun midden worden aangewezen. Het aantal leden wordt in de gemeenschappelijke regeling geregeld. In het eerste lid is bepaald dat per deelnemer één lid en minimaal één plaatsvervangend lid wordt aangewezen. De mogelijkheid om meer plaatsvervangende leden te benoemen is opgenomen om te voorkomen dat door afwezigheid van leden het voor besluitvorming vereiste quorum niet wordt gehaald. Door meer plaatsvervangers te benoemen zal altijd wel één van hen beschikbaar zijn om naar de vergadering van het AB te komen.

Het derde lid is in overeenstemming met artikel 13, tweede lid, WGR.

Aangezien de gemeenschappelijke regeling ODBN een regeling is tussen provincie en gemeenten is hoofdstuk IV van de WGR van toepassing. Artikel 52 van dit hoofdstuk bepaalt dat artikel 13 van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 12:

Artikel 22 WGR geeft in de leden 2 t/m 5 een aantal voorschriften ten aanzien van de vergaderingen van het algemeen bestuur. Deze bepalingen zijn overgenomen in artikel 12.

Artikel 22, eerste lid WGR verklaart verschillende bepalingen uit de Gemeentewet van toepassing voor zover daar elders in de WGR niet van is afgeweken.

Artikel 52 WGR (hier van toepassing omdat het een samenwerkingsverband tussen provincie en gemeenten betreft) verklaart artikel 22 WGR van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat bepalingen uit de Provinciewet van toepassing zijn in plaats van uit de Gemeentewet.

Dit betekent dat op de vergaderingen van het algemeen bestuur de volgende bepalingen uit de Provinciewet van toepassing zijn:

Artikel 16

Provinciale staten stellen een reglement van orde voor hun vergaderingen en andere werkzaamheden vast.

Artikel 17

1 Provinciale staten vergaderen zo vaak als zij daartoe hebben besloten.

2 Voorts vergaderen zij indien de commissaris van de Koning het nodig oordeelt of indien ten minste een vijfde van het aantal leden waaruit provinciale staten bestaan schriftelijk, met opgave van redenen, daarom verzoekt.

Artikel 19

1 De commissaris roept de leden schriftelijk tot de vergadering op.

2 Tegelijkertijd met de oproeping brengt de commissaris dag, tijdstip en plaats van de vergadering ter openbare kennis. De agenda en de daarbij behorende voorstellen met uitzondering van de in artikel 25, tweede lid, bedoelde stukken worden tegelijkertijd met de oproeping en op een bij de openbare kennisgeving aan te geven wijze ter inzage gelegd.

Artikel 20

1 De vergadering van provinciale staten wordt niet geopend voordat blijktens de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

2 Indien ingevolge het eerste lid de vergadering niet kan worden geopend, belegt de commissaris van de Koning, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering tegen een tijdstip dat ten minste vierentwintig uur na het bezorgen van de oproeping is gelegen.

3 Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. Provinciale staten kunnen echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de ingevolge het eerste lid niet geopende vergadering was belegd alleen beraadslagen of

besluiten, indien blijktens de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 22

De leden van het provinciebestuur en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor dan wel worden verplicht getuigenis af te leggen als bedoeld in [artikel 165, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering](#) over hetgeen zij in de vergadering van provinciale staten hebben gezegd of aan provinciale staten schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 26

1 De voorzitter zorgt voor de handhaving van de orde in de vergadering en is bevoegd, wanneer die orde op enigerlei wijze door toehoorders wordt verstoord, deze en zo nodig andere toehoorders te doen vertrekken.

2 Hij is bevoegd toehoorders die bij herhaling de orde in de vergadering verstoren voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering te ontzeggen.

3 Hij kan provinciale staten voorstellen aan een lid dat door zijn gedragingen de geregelde gang van zaken belemmert, het verdere verblijf in de vergadering te ontzeggen. Over het voorstel wordt niet beraadslaagd. Na aanneming daarvan verlaat het lid de vergadering onmiddellijk. Zo nodig doet de voorzitter hem verwijderen. Bij herhaling van zijn gedrag kan het lid bovendien voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering worden ontzegd.

Artikel 27

De leden van provinciale staten stemmen zonder last.

Artikel 28

1 Een lid van provinciale staten neemt niet deel aan de stemming over:

- o a. een aangelegenheid die hem rechtstreeks of middellijk persoonlijk aangaat of waarbij hij als vertegenwoordiger is betrokken;*
- o b. de vaststelling of goedkeuring der rekening van een lichaam waaraan hij rekenplichtig is of tot welks bestuur hij behoort.*

2 Bij een schriftelijke stemming wordt onder het deelnemen aan de stemming verstaan het inleveren van een stembriefje.

3 Een benoeming gaat iemand persoonlijk aan, wanneer hij behoort tot de personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt.

4 Het eerste lid is niet van toepassing bij het besluit betreffende de toelating van de na periodieke verkiezing benoemde leden.

Artikel 29

1 Een stemming is alleen geldig, indien meer dan de helft van het aantal leden dat zitting heeft en zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden, daaraan heeft deelgenomen.

2 Het eerste lid is niet van toepassing:

- o **a. ingeval opnieuw wordt gestemd over een voorstel of over een benoeming, voordracht of aanbeveling van een of meer personen ten aanzien van wie in een vorige vergadering een stemming op grond van dat lid niet geldig was;**
- o **b. in een vergadering als bedoeld in artikel 20, tweede lid, voor zover het betreft onderwerpen die in de daaraan voorafgaande, ingevolge artikel 20, eerste lid, niet geopende vergadering aan de orde waren gesteld.**

Artikel 30

1 Voor het tot stand komen van een beslissing bij stemming wordt de volstrekte meerderheid vereist van hen die een stem hebben uitgebracht.

2 Bij een schriftelijke stemming wordt onder het uitbrengen van een stem verstaan het inleveren van een behoorlijk ingevuld stembriefje.

Artikel 31

1 De stemming over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen geschiedt bij gesloten en ongetekende stembriefjes.

2 Indien de stemmen staken over personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt, wordt in dezelfde vergadering een herstemming gehouden.

3 Staken bij deze stemming de stemmen opnieuw, dan beslist terstond het lot.

Artikel 32

1 De overige stemmen geschieden bij hoofdelijke oproeping, indien de voorzitter of een van de leden dat verlangt. In dat geval geschieden zij mondeling.

2 Bij hoofdelijke oproeping is ieder ter vergadering aanwezig lid dat zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden verplicht zijn stem voor of tegen uit te brengen.

3 Indien over een voorstel geen stemming wordt gevraagd, is het aangenomen.

4 Tenzij de vergadering voltallig is, wordt bij staking van stemmen het nemen van een beslissing uitgesteld tot een volgende vergadering, waarin de beraadslagingen kunnen worden heropend.

5 Indien de stemmen staken in een voltallige vergadering of in een ingevolge het vierde lid opnieuw belegde vergadering, is het voorstel niet aangenomen.

6 Onder een voltallige vergadering wordt verstaan een vergadering waarin alle leden waaruit provinciale staten bestaan, voor zover zij zich niet van deelneming aan de stemming moesten onthouden, een stem hebben uitgebracht.

Artikel 33

- 1 Provinciale staten en elk van hun leden hebben recht op ambtelijke bijstand.*
- 2 De in provinciale staten vertegenwoordigde groeperingen hebben recht op ondersteuning.*
- 3 Provinciale staten stellen met betrekking tot de ambtelijke bijstand en de ondersteuning van de in provinciale staten vertegenwoordigde groeperingen een verordening vast. De verordening bevat ten aanzien van de ondersteuning regels over de besteding en de verantwoording.*

Artikel 13:

Dit artikel regelt de stemverhouding. Op grond van artikel 13, vierde lid juncto artikel 52 WGR is het mogelijk om in een regeling op te nemen dat bepaalde leden meervoudig stemrecht hebben. Hier is echter niet voor gekozen. Alle deelnemende gemeenten hebben één lid in het algemeen bestuur en al deze leden hebben één stem.

Besluitvorming vindt plaats met meerderheid van stemmen van de aanwezige leden. Als het gaat om besluitvorming ten aanzien van begroting, begrotingswijzigingen en jaarrekening dan geldt nog een extra eis, te weten dat de meerderheid van stemmen ook tenminste de helft bijdraagt aan de begroting.

Artikel 14:

De bepaling omtrent geheimhouding komt overeen met artikel 23, juncto artikel 52 WGR. Strikt genomen zou deze bepaling dus niet opgenomen hoeven te worden in de gemeenschappelijke regeling.

Artikel 15:

De benadering in dit artikel is dat het algemeen bestuur alle bevoegdheden heeft die niet aan de andere bestuursorganen toekomen. Het gaat hier om de bevoegdheden die het algemeen bestuur heeft op grond van de WGR en niet om de bevoegdheden die door de deelnemers eventueel worden gemandateerd aan het algemeen bestuur.

Het algemeen bestuur kan voorts alle (eigen) bevoegdheden overdragen, behoudens die bevoegdheden waarvan dat wettelijk niet is toegestaan. Deze worden in het tweede lid onder a t/m i genoemd. Van de in lid 2 aan het algemeen bestuur toegekende bevoegdheid te besluiten tot oprichting en deelneming in rechtspersonen als bedoeld in artikel 55a van de Wet gemeenschappelijke regelingen, kan alleen gebruik worden gemaakt als dit bijzonder is aangewezen voor de behartiging van het daarmee te dienen openbaar belang. Gelet hierop moet ingevolge artikel 55a van de WGR de gemeenschappelijke regeling ODBN hierin expliciet voorzien. Om bovendien te verzekeren dat de oprichting of deelneming in privaatrechtelijke rechtspersonen past binnen het publieke karakter van de gemeenschappelijke regeling en voorkomen moet worden dat een reeds op afstand gezette taak op een nog grotere afstand wordt gezet, moet een ontwerpbesluit daartoe door het algemeen bestuur aan raden en provinciale staten worden toegezonden. Zij kunnen hun wensen en bedenkingen bij het algemeen bestuur ter kennis brengen. Dat volgt rechtstreeks uit voormeld wetsartikel.

Artikel 16:

Het dagelijks bestuur bestaat uit 5 leden waaronder de voorzitter. Dit is in overeenstemming met

artikel 14 (juncto artikel 52)WGR waarin is bepaald dat het dagelijks bestuur bestaat uit een voorzitter en twee of meer andere leden door en uit het algemeen bestuur aan te wijzen. De leden mogen niet allemaal afkomstig zijn uit dezelfde gemeente.

Bij het algemeen bestuur wordt de opdracht gelegd om bij de aanwijzing van de leden van het algemeen bestuur te zorgen voor evenwichtige spreiding over het werkgebied van de ODBN. Hiermee is er meer ruimte voor het algemeen bestuur om de beste afvaardiging voor het DB te kiezen dan bij de afbakening in categorieën, zoals deze in de vorige GR ODBN was opgenomen.

Een evenwichtige samenstelling van het dagelijks bestuur, leidt tot voldoende representativiteit van de deelnemers. Deze samenstelling is op basis van het principe “gelijkwaardigheid”, zonder door te schieten naar “belangenbehartiging”. De provincie is in alle gevallen lid van het dagelijks bestuur, gezien de zwaarte van het ingebrachte takenpakket en de solopositie van de provincie als midden bestuurslaag ten opzichte van de gemeenten. De portefeuillevverdeling tussen vertegenwoordigers van de deelnemers in het dagelijks bestuur vindt plaats op grond van aantoonbare affiniteit met de betreffende portefeuille. In het reglement van het dagelijks bestuur kan dit nader worden geregeld. Dat is ter waarborging van een goed bestuur van de omgevingsdienst.

Artikel 14, derde lid WGR bepaalt dat de leden van het dagelijks bestuur niet de meerderheid van het algemeen bestuur uitmaken. Aan dit vereiste is voldaan.

Artikel 17:

Het dagelijks bestuur vergadert zo dikwijls als de voorzitter of tenminste twee leden dit nodig oordelen. Besluitvorming vindt plaats op basis van meerderheid van stemmen waarbij geen sprake is van een gewogen stemverhouding.

De werkwijze van het dagelijks bestuur is niet geregeld in de gemeenschappelijke regeling. In plaats daarvan wordt verwezen naar de artikelen in de Provinciewet die betrekking hebben op gedeputeerde staten. De onderstaande artikelen uit de *Provinciewet* worden van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 52

Gedeputeerde staten stellen een reglement van orde voor hun vergaderingen en andere werkzaamheden vast, dat aan provinciale staten wordt toegezonden.

Artikel 53

1 De commissaris van de Koning stelt, met inachtneming van hetgeen gedeputeerde staten hebben bepaald, dag en plaats van de vergadering van gedeputeerde staten en het tijdstip van de opening vast.

2 De commissaris maakt dag en plaats van te houden openbare vergaderingen en het tijdstip van de opening bekend.

Artikel 53a

1 De commissaris van de Koning bevordert de eenheid van het beleid van gedeputeerde staten.

2 De commissaris kan onderwerpen aan de agenda voor een vergadering van gedeputeerde staten toevoegen.

3 De commissaris kan ten aanzien van geagendeerde onderwerpen een eigen voorstel aan gedeputeerde staten voorleggen.

Artikel 54

1 De vergaderingen van gedeputeerde staten worden met gesloten deuren gehouden, voor zover gedeputeerde staten niet anders hebben bepaald.

2 Het reglement van orde voor de vergaderingen kan regels geven omtrent de openbaarheid van de vergaderingen van gedeputeerde staten.

Artikel 55

1 Gedeputeerde staten kunnen op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan hen worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat gedeputeerde staten haar opheffen.

2 Op grond van een belang, genoemd in artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door de commissaris van de Koning of een commissie, ten aanzien van de stukken die zij aan gedeputeerde staten overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt. De geheimhouding wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel provinciale staten, haar opheffen.

3 Indien gedeputeerde staten zich ter zake van het behandelde waarvoor een verplichting tot geheimhouding geldt tot provinciale staten hebben gericht, wordt de geheimhouding in acht genomen totdat provinciale staten haar opheffen.

Artikel 56

1 In de vergadering van gedeputeerde staten kan slechts worden beraadslaagd of besloten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

2 Indien het vereiste aantal leden niet tegenwoordig is, belegt de commissaris van de Koning, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering.

3 Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. Gedeputeerde staten kunnen echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de eerdere vergadering was belegd alleen beraadslagen of besluiten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 57

De leden van gedeputeerde staten en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor hetgeen zij in de vergadering van gedeputeerde staten hebben gezegd of aan gedeputeerde staten schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 58

De artikelen 28, eerste tot en met derde lid, 29 en 30 zijn ten aanzien van de vergaderingen van gedeputeerde staten van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1 Indien bij een stemming, anders dan over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen, de stemmen staken, wordt opnieuw gestemd.

2 Staken de stemmen andermaal over hetzelfde voorstel, dan beslist de stem van de voorzitter.

Artikel 59a

1 De stukken die van gedeputeerde staten uitgaan, worden door de commissaris ondertekend en door de secretaris medeondertekend.

2 Gedeputeerde staten kunnen de commissaris toestaan de ondertekening op te dragen aan een ander lid van gedeputeerde staten, aan de secretaris of aan een of meer andere provinciale ambtenaren.

3 De medeondertekening door de secretaris is niet van toepassing indien de ondertekening van stukken die van het college uitgaan ingevolge het tweede lid is opgedragen aan de secretaris of een andere provinciale ambtenaar.

Artikel 60

1 Provinciale staten kunnen regelen van welke beslissingen van gedeputeerde staten aan de leden van provinciale staten kennisgeving wordt gedaan. Daarbij kunnen provinciale staten de gevallen bepalen waarin met terinzagelegging kan worden volstaan.

2 Gedeputeerde staten laten de kennisgeving of terinzagelegging achterwege voor zover deze in strijd is met het openbaar belang.

3 Gedeputeerde staten maken de besluitenlijst van hun vergaderingen op de in de provincie gebruikelijke wijze openbaar. Zij laten de openbaarmaking achterwege voor zover het aangelegenheden betreft ten aanzien waarvan op grond van [artikel 55](#) geheimhouding is opgelegd of ten aanzien waarvan openbaarmaking in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 18:

Dit artikel gaat over de (eigen) bevoegdheden van het dagelijks bestuur zoals deze (grotendeels) zijn vastgelegd in artikel 57b van de Wet gemeenschappelijke regelingen. Het is in feite niet noodzakelijk om alle bevoegdheden op te nemen in de gemeenschappelijke regeling maar omwille van de duidelijkheid is

hier wel voor gekozen.

Artikel 18a:

Artikel 21 WGR bepaalt dat leden van het bestuur van het openbaar lichaam een tegemoetkoming in de kosten kunnen krijgen en, voor zover zij niet de functie hebben van wethouder, burgemeester of secretaris, ook een vergoeding voor hun werkzaamheden. Deze tegemoetkoming en vergoeding moeten bij of krachtens de regeling door het algemeen bestuur worden vastgesteld. Door artikel 18a op te nemen wordt dus de juridische grondslag geboden voor het vergoeden van kosten en het betalen van een vergoeding. Voor de voorwaarden en beperkingen wordt verwezen naar het betreffende artikel uit de WGR. Artikel 52 WGR (dat hier van toepassing is omdat bij de GR zowel gemeenten als de provincie zijn betrokken) verklaart artikel 21 van overeenkomstige toepassing

Artikel 19:

Artikel 13, negende lid juncto artikel 52 WGR bepaalt dat de voorzitter door en uit het algemeen bestuur wordt aangewezen met inachtneming van het daaromtrent in de regeling bepaalde. Artikel 57d WGR regelt de bevoegdheden van de voorzitter.

Artikel 20:

De bevoegdheid om bestuurscommissies in het leven te roepen bestaat alleen als dit expliciet wordt opgenomen in de gemeenschappelijke regeling. Om deze reden is dit artikel opgenomen dat geheel overeenkomstig artikel 25, juncto artikel 52 WGR is geformuleerd. Het is aan het algemeen bestuur om na aantreden te besluiten tot het daadwerkelijk instellen van een bestuurscommissie.

Hoofdstuk 4 Informatie en verantwoordingsplicht

Artikel 21 en 22:

De wet gemeenschappelijke regelingen bevat artikelen (artikel 16 t/m artikel 19, juncto artikel 52 WGR) waarin de informatie- en verantwoordingsplicht richting colleges en raden is vastgelegd. De Wet schrijft voor dat in de regeling moet worden vastgelegd op welke wijze invulling wordt gegeven aan de inlichtingen- en verantwoordingsplicht. Deze artikelen zijn opgenomen om te voldoen aan deze verplichting.

Hoofdstuk 5 Organisatiebepalingen

Artikel 23:

Binnen het Bestuurlijk Platform Omgevingsrecht (BPO) vindt samenwerking plaats met als doel om de kwaliteit en veiligheid van de fysieke leefomgeving te verbeteren. BPO-leden maken op strategisch niveau afspraken over de gezamenlijke aanpak van Brabant-brede en regio-overstijgende zaken op het gebied van vergunningverlening, toezicht en handhaving. Samenwerkingspartners zijn: de Brabantse gemeenten, de Brabantse omgevingsdiensten, de veiligheidsregio's, de waterschappen, de politie, het OM, de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, Rijkswaterstaat en enkele terrein beherende organisaties.

Artikel 24, 25 en 26:

Vastgelegd is dat de omgevingsdienst onder leiding staat van een directeur. In artikel 25 is neergelegd dat de directeur tevens fungeert als secretaris van het algemeen en het dagelijks bestuur. De rechtspositie van de directeur wordt bepaald door het dagelijks bestuur. Dit geldt ook voor het overig personeel waarvoor het dagelijks bestuur collectieve arbeidsvoorwaarden vaststelt.

Hoofdstuk 6 Financiën

Artikel 27, 28 en 29:

Bij de wijziging van de WGR per 1 januari 2015 is de procedure rondom het opstellen van de begroting gewijzigd. Belangrijke wijziging is dat de raden nu 8 weken de tijd krijgen om zienswijzen naar voren te brengen ten aanzien van de ontwerpbegroting. De termijn van 8 weken is een minimum-termijn die in de praktijk nog vaak onvoldoende blijkt. Om deze reden is ervoor gekozen om een termijn op te nemen van 10 weken hetgeen aansluit bij de adoptieregeling voor wat betreft de P+C cyclus. Het goed afstemmen van de procedure met de deelnemers is in de praktijk een complex proces. Daarbij is een bijzonder punt van aandacht om voldoende ruimte te scheppen voor het DB om de ingebrachte zienswijzen te beoordelen en (eventueel) aanpassingen door te voeren in een definitieve versie voor het AB.

Artikel 28, tweede lid schrijft voor dat op de begroting onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende taken. Deze bepaling is wenselijk omdat sprake is van één begroting voor het openbaar lichaam terwijl wel beoogd wordt een financiële scheiding aan te brengen tussen de verschillende taken die binnen de omgevingsdienst worden uitgevoerd.

Artikel 30:

In dit artikel wordt de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het afstemmen van de werkprogramma's op de begroting benadrukt. Het algemeen bestuur kan nadere regels stellen met betrekking tot zaken als voorschotnota's, einddeclaraties en financiële bijdragen. Een aantal zaken zal ook worden geregeld in de algemene leveringsvoorwaarden die op grond van artikel 7 worden opgesteld door het AB.

Artikel 31 en 32:

De verwarring die in de vorige GR bestond met betrekking tot de wijze van verrekening van een negatief resultaat is in de huidige GR opgelost. In artikel 31 is nu een regeling opgenomen waarbij het batig saldo aan de algemene reserves kan worden toegevoegd of kan worden uitgekeerd aan de deelnemers naar rato van de basis- en verzoektaken die zijn ingebracht. Een nadelig saldo kan worden onttrokken aan de algemene reserve of ten laste worden gebracht van de deelnemers naar rato van hun bijdrage aan de basistaken. Deze formulering beoogt een stimulans te geven om verzoektaken in te brengen, zonder een kans daarmee een hogere bijdrage te moeten betalen in geval van een nadelig saldo.

Artikel 33 en 34:

Deze artikelen zijn in overeenstemming met de verplichtingen die hierover in de WGR zijn opgenomen.

Hoofdstuk 7 Bepalingen omtrent archief

Artikel 35 en 36:

Artikel 40 van de Archiefwet schrijft voor dat een regeling als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen tevens een voorziening in behoort te houden omtrent de zorg voor de archiefbescheiden van bij die regeling ingestelde openbare lichamen of gemeenschappelijke organen (denk hierbij bijvoorbeeld aan vergaderstukken en besluitenlijsten van algemeen bestuur en dagelijks bestuur, de personeelsdossiers, stukken betreffende het financieel beleid, financiële administratie en website van de omgevingsdienst).

Deze voorziening dient zoveel mogelijk te worden getroffen in lijn met de bepalingen in de Archiefwet. Concreet betekent dit onder meer dat ervoor moet worden gezorgd dat er een Archiefverordening en een Besluit Informatiebeheer worden vastgesteld en dat er een archiefbewaarplaats wordt aangewezen voor de te bewaren archieven van de omgevingsdienst.

Voor alle deelnemers aan de omgevingsdienst geldt als uitgangspunt dat de basistaken bij de omgevingsdienst worden ondergebracht. Daarnaast kunnen gemeenten en de provincie besluiten om aanvullende taken te laten uitvoeren door de omgevingsdienst. De taken van de omgevingsdienst betreffen met name voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot het nemen van besluiten. Er worden geen bevoegdheden overgedragen (gedelegeerd). Hoewel de mogelijkheid bestaat om bevoegdheden te mandateren gebeurt dit ook slechts in beperkte mate en nemen de deelnemers over het algemeen zelf de besluiten. Hierdoor blijven de provincie en gemeenten bevoegd gezag.

Omdat de provincie en gemeenten bevoegd gezag blijven, blijven zij ook zorgdrager. Met andere woorden: voor de dossiers die de omgevingsdienst vormt bij het uitvoeren van taken voor de provincie blijft de provincie zorgdrager, voor de dossiers die de omgevingsdienst vormt bij het uitvoeren van taken voor een bepaalde gemeente blijft die gemeente zorgdrager. Dat betekent voor het archiefbeheer bij de omgevingsdienst onder meer het volgende:

- De analoge en digitale dossiers van de verschillende zorgdragers dienen van elkaar gescheiden te kunnen worden. Als de omgevingsdienst met eigen systemen gaat werken dan zal er bij de inrichting van die systemen aan gedacht moeten worden dat de mogelijkheid wordt geboden om bij ieder dossier vast te leggen wie het bevoegd gezag is.

Het bovenstaande in ogenschouw nemend dienen goede afspraken te worden gemaakt tussen bevoegd gezag en de omgevingsdienst over het archiefbeheer.

Hoofdstuk 8 Evaluatie

Artikel 37:

In ieder geval zal iedere 2 jaar een evaluatie plaatsvinden van het functioneren van de omgevingsdienst en de dienstverlening aan haar deelnemers. Over de wijze waarop hieraan invulling kan worden gegeven moeten nadere regels worden opgesteld.

Hoofdstuk 9 Toetreding, uittreding, wijziging, opheffing

De Wet gemeenschappelijke regelingen (artikel 9, eerste lid, juncto artikel 52) schrijft voor dat een gemeenschappelijke regeling bepalingen moet bevatten omtrent toetreding, wijziging, uittreding, en opheffing van de gemeenschappelijke regeling. Volstaan kan worden met procedurele bepalingen.

Artikel 38:

Vastgelegd is dat de bestuursorganen van deelnemers toestemming moeten geven voor toetreding. Het algemeen bestuur kan voorts voorwaarden verbinden aan de toetreding, bijvoorbeeld in de vorm van een financiële bijdrage die moet worden geleverd.

Artikel 39:

Een besluit tot uittreding wordt genomen door het bestuursorgaan van een deelnemer. Het is niet toegestaan om hieraan de voorwaarde te verbinden dat het algemeen bestuur of andere deelnemers instemmen met de uittreding.

Wel kan het algemeen bestuur de consequenties vaststellen die aan de uittreding verbonden zijn. Het is mogelijk om in de gemeenschappelijke regeling inhoudelijke bepalingen op te nemen over de gevolgen van uittreding. Dit kan echter ook op een andere wijze bijvoorbeeld door het algemeen bestuur een uittreedprotocol te laten vaststellen dat van toepassing is bij uittreding. Hoewel het wenselijk is dat het algemeen bestuur daartoe overgaat is dit niet als verplichting opgenomen in de regeling.

In dit artikel is voorts opgenomen dat een deelnemer die overweegt uit te treden het voornemen daartoe kenbaar moet maken. Daarna vindt overleg plaats over de voorwaarden die aan de uittreding verbonden worden. Door deze procedurele stap op te nemen kan voorkomen worden dat deelnemers besluiten tot uittreding en vervolgens helemaal verrast worden door de uittreedsom die wordt vastgelegd.

Hoewel dit reeds volgt uit de systematiek van de WGR is in het artikel expliciet vastgelegd dat de uittredende deelnemer tot aan de datum van feitelijke uittreding alle rechten en verplichtingen behoudt die zijn verbonden aan de gemeenschappelijke regeling.

Artikel 40:

Het is mogelijk om te regelen dat wijziging van de gemeenschappelijke regeling kan plaatsvinden met meerderheid van stemmen. In dat geval zijn ook de deelnemers die niet instemmen met de wijziging hieraan gebonden.

Voor deze mogelijkheid is niet gekozen. Een wijziging van de regeling is alleen mogelijk bij eensluidend besluit van alle deelnemers.

Artikel 41:

Dit artikel regelt de procedure die moet worden gevolgd bij opheffing van een gemeenschappelijke regeling. Het algemeen bestuur stelt een liquidatieplan vast dat aan de raden van de deelnemers moet worden voorgelegd met de mogelijkheid een zienswijze in te dienen.

Hoofdstuk 10 Geschillen en klachten

Artikel 42:

De Wet gemeenschappelijke regelingen bevat geen regeling voor het geval sprake is van een geschil tussen deelnemers aan de gemeenschappelijke regeling. Aangezien de provincie zelf deelnemer is aan de regeling kan de provincie geen bemiddelende rol spelen zoals in de situatie dat sprake is van een gemeenschappelijke regeling waarbij alleen gemeentes zijn betrokken. Dit betekent dat als een geschil betrekking heeft op een besluit (bijvoorbeeld over de hoogte van de uittreedsom) de normale procedure moet worden gevolgd van instellen van bezwaar en eventueel beroep. Omdat geschillen een

grote bestuurlijke impact kunnen hebben voorziet de regeling in een procedure voor een oplossing van het geschil. Deze procedure neemt niet weg dat het partijen vrij staat om alsnog naar de rechter te gaan indien zij niet kunnen instemmen met de oplossing van het geschil.

Artikel 43:

Aangezien de omgevingsdienst bestuursorganen heeft is het mogelijk dat er klachten worden ingediend tegen deze bestuursorganen. Hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is van toepassing op de omgevingsdienst. Klachten die worden ingediend op grond van titel 9.1 van de Awb (het zogenaamde interne klachtrecht) worden door het dagelijks bestuur in behandeling genomen. Het is mogelijk dat het dagelijks bestuur de afhandeling van klachten mandateert aan de voorzitter of aan een ambtenaar.

Het is niet noodzakelijk om een klachtenregeling op te stellen voor de afhandeling van klachten. De regeling in hoofdstuk 9 Awb bevat voldoende voorschriften en hoeft niet te worden aangevuld.

Het is wel toegestaan een aanvullende klachtenregeling op te stellen.

In dit artikel is niets geregeld over de externe klachtbehandeling bij de Nationale Ombudsman of een andere externe ombudsvoorziening. De systematiek van de Wet Nationale Ombudsman is dusdanig dat de Nationale Ombudsman automatisch bevoegd is indien bestuursorganen geen eigen voorziening in het leven hebben geroepen (artikel 1a, eerste lid, onder b WNO).

Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Artikel 44:

Bekendmaking is een voorwaarde voor de inwerkingtreding van de nieuwe gemeenschappelijke regeling. In artikel 53 WGR is vastgelegd dat het provinciebestuur dat daartoe bij de regeling is aangewezen de regeling tijdig in alle deelnemende gemeenten en provincies bekend maakt door kennisgeving van de inhoud daarvan in de Staatscourant. Artikel 137 van de *Provinciewet* is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 137

- 1 De teksten van besluiten van het provinciebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden, zijn in geconsolideerde vorm voor een ieder beschikbaar door middel van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen algemeen toegankelijk elektronisch medium.*
- 2 Een geconsolideerde tekst van een besluit die op grond van het eerste lid beschikbaar is gesteld, blijft beschikbaar indien het besluit na de beschikbaarstelling is gewijzigd of ingetrokken.*
- 3 Onze Minister kan regels stellen over de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde teksten beschikbaar worden gesteld.*
- 4 Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van besluiten worden aangewezen, waarop het eerste lid niet van toepassing is.*

Artikel 45:

Omwille van de duidelijkheid is achter de citeertitel het jaar opgenomen waarin de regeling in werking treedt.

